

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

INFORMARE

**referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. II alin.(6) din Ordonanța
Guvernului nr.29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

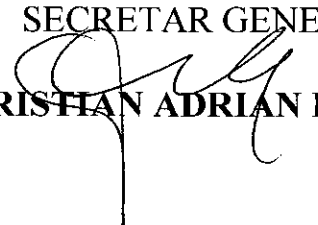
De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 101 din 28.02.2013, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.290 din 22.05.2013, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiilor art. II alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 101/2013.

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 290

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 mai 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 218/2012 10	
16.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților 2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
17.	— Hotărâre privind alegerea unui secretar al Camerei Deputaților 2	614.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 42 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale 11–14
DECRETE		788.	— Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea art. III din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.640/2012 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind aplicarea prevederilor referitoare la organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 980/2011 15
534.	— Decret privind numirea unui procuror 3	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
535.	— Decret privind numirea unui procuror 3	2.	— Ordin pentru modificarea Normelor privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2012 15–16
536.	— Decret privind numirea unui procuror 3	★	
537.	— Decret privind numirea unui procuror 4	Rectificări 16	
538.	— Decret privind numirea unui procuror 4		
539.	— Decret privind numirea unui procuror 4		
540.	— Decret privind numirea unui procuror 5		
541.	— Decret privind numirea unui procuror 5		
542.	— Decret privind numirea unui procuror 5		
543.	— Decret privind numirea unui procuror 6		
544.	— Decret privind numirea unui procuror 6		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală 6–9			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
270.	— Hotărâre pentru modificarea art. 15 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor		

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 444 din 11 aprilie 2013,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Hubert V. Alina se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Baia de Aramă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 mai 2013.
Nr. 543.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 444 din 11 aprilie 2013,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Sovarschi G. Laura se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deta.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 mai 2013.
Nr. 544.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 101**

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

* Pe rol se află soluținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delphi Packard România” — S.R.L. din Sănnicolau Mare în Dosarul nr. 1.812/295/2011 al Judecătoriai Sănnicolau Mare. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 574D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 februarie 2012 și au fost consemnate în încheierea din aceea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amănat pronunțarea pentru datele de 12 februarie 2013, 13 februarie 2013 și 28 februarie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.812/295/2011, **Judecătoria Sănnicolau Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delphi Packard România” — S.R.L. din Sănnicolau Mare într-o cauză ce are ca obiect soluținerea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011, care dispun că noile sancțiuni aplicabile contravențiilor săvârșite în cazul declarațiilor recapitulative se aplică doar faptelor constatate după data intrării în vigoare a ordonanței, sunt neconstituționale, contravenind principiului retroactivității legii contravenționale mai favorabile. În continuare, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 228/2007 și nr. 399/2003.

Totodată, dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție raportat la prevederile art. 11 și 20 din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție. Se creează o discriminare între persoanele care au comis aceleași fapte, doar pentru că unele dintre aceste fapte nu au fost descoperite și sancționate până la intrarea în vigoare a legii noi. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa hotărârile pronunțate în cauzele *Frette împotriva Franței* și *Pretty împotriva Regatului Unit*, că o diferență de tratament între persoane aflate în situații analoage sau compatibile este discriminatorie dacă ea nu se bazează pe o justificare obiectivă și rezonabilă, adică dacă nu urmărește un scop legitim sau dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În continuare, arată că prin neaplicarea retroactivă a legii contravenționale mai favorabile sunt încălcate și prevederile

art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi din Constituție raportat la prevederile art. 11 și 20 din Constituție și la art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 se aduce atingere atât dreptului de proprietate garantat constituțional, cât și principiului aplicării retroactive a legii contravenționale mai favorabile, precum și principiului egalității nesocotindu-se, astfel, dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție.

Judecătoria Sănnicolau Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că aceleași fapte erau sancționate, conform legii vechi, cu amendă în cuantum de 2% din suma nedeclarată, deci cu o amendă procentuală ce depindea de valoarea sumelor nedeclareate, iar, conform legii noi, cu o amendă între 500 și 1.500 lei. Prin dispozițiile criticate legiuitorul a creat o discriminare vădită și nejustificată între situația celui a cărui faptă a fost constatată la data intrării în vigoare a legii noi și situația celui care, deși a comis aceeași faptă, la aceeași dată, nu a fost descoperit de organul constator spre a fi sancționat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că, în acord cu prevederile constituționale, textul criticat reglementează expres aplicarea dispozițiilor legii noi, în situațiile în care aceasta este favorabilă contravenientului, faptelor săvârșite/constatate după momentul intrării ei în vigoare. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, arată că egalitatea nu înseamnă uniformitate, fiind posibilă stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. Referitor la pretinsa atingere adusă dreptului de proprietate prin intermediul sancționării contravenționale a nerespectării obligației legate de depunerea declarațiilor recapitulative, arată că instanța de contencios constituțional a statuat prin Decizia nr. 355/2006 că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că noile sancțiuni se aplică pentru faptele constatate după data intrării în vigoare a ordonanței, cu excepția faptelor săvârșite în legătură cu serviciile intracomunitare, pentru care noile dispoziții se aplică doar asupra celor săvârșite după data intrării în vigoare a ordonanței. Mai mult, potrivit art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care reprezintă cadrul general în materia contravențiilor, „dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia”. În continuare, arată că

dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16 și 44. Drept urmare, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Prevederile art. I pct. 89 sunt aplicabile faptelor constatate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu excepția faptelor săvârșite în legătură cu serviciile intracomunitare. Prevederile art. I pct. 89 se aplică faptelor în legătură cu serviciile intracomunitare, săvârșite după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.*”

Dispozițiile art. I pct. 89 la care face referire textul de lege criticat au următoarea redactare:

— „Articolul 219¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 219¹: *Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative*

(1) *Constituie contravenții următoarele fapte:*

a) *nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Codul fiscal;*

b) *depunerea de declarații recapitulative incorecte ori incomplete.*

(2) *Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:*

a) *cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a);*

b) *cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. b).*

(3) *Nu se sancționează contravențional:*

a) *persoanele care corectează declarația recapitulativă până la termenul legal de depunere a următoarei declarații recapitulative, dacă fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) nu a fost constatată de organul fiscal anterior corectării;*

b) *persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declarațiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.*

(4) *În cazul aplicării sancțiunii amenzii prevăzute la alin. (2), contravenientul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării retroactive a legii contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea sunt invocate și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că o normă juridică acționează în timp din momentul intrării ei în vigoare și până în momentul ieșirii sale din vigoare și se bucură de prezumția de constituționalitate. Sunt și excepții de la acest principiu general, cum sunt retroactivitatea și ultraactivitatea legii penale și contravenționale mai favorabile (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

Prin Decizia nr. 932 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Curtea a statuat că orice lege se aplică numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, care are efecte și asupra raporturilor juridice penale sau contravenționale născute anterior intrării sale în vigoare. De asemenea, prin Decizia nr. 228 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2007, Curtea a statuat că efectele legii noi se aplică tuturor sancțiunilor contravenționale aplicate și neexecutate până la data intrării sale în vigoare.

Astfel, retroactivitatea legii presupune existența unei noi reglementări care se aplică inclusiv situațiilor și raporturilor juridice născute sub imperiul legii vechi. Din perspectiva legii contravenționale mai favorabile, aceasta privește nu numai aplicarea retroactivă a reglementării noi care scoate din sfera ilicitului contravențional o faptă, dar și aplicarea retroactivă a noilor sancțiuni contravenționale mai favorabile. Dacă o lege nouă nu mai incriminează o faptă considerată până atunci ca fiind contravenție sau, deși continuă să o interzică, prevede, pentru aceeași faptă, o sancțiune mai ușoară sau instituie noi moduri de executare a sancțiunilor, care sunt mai favorabile contravenientului, legii noi trebuie să i se permită să retroactiveze, tocmai pentru a se respecta principiul constituțional înscris în art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. Respectarea principiului retroactivității legii contravenționale mai favorabile incumbă, pe de-o parte, celui care este chemat să aplice legea (organul care constată și aplică sancțiunea contravențională instanța de judecată), iar, pe de altă parte,

legiuitorului, care nu poate împiedica producerea efectului retroactiv al legilor contravenționale mai favorabile.

Astfel, pentru stabilirea legii contravenționale mai favorabile, organul care constată și aplică sancțiunea contravențională sau instanța de judecată nu sunt chemate să realizeze o comparație abstractă a celor două legi în cauză, ci acestea trebuie să ia în considerare și să analizeze faptele și situația particulară a fiecărui caz în parte și abia apoi să stabilească legea mai favorabilă.

Totodată, legiuitorul trebuie să se abțină de la reglementări care ar putea împiedica organul care constată și aplică sancțiunea contravențională sau instanța de judecată să stabilească și să aplice legea contravențională mai favorabilă.

Aplicând cele expuse anterior la cauza de față, Curtea reține că, anterior modificărilor realizate prin Ordonanța Guvernului nr. 29/2011, faptele de nedepunere la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sau depunerea de astfel de declarații cu sume incorecte ori incomplete constituiau contravenții și erau sancționate cu amendă de 2% din suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedecarate sau, după caz, din diferențele nedecarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete. După modificările operate de Ordonanța Guvernului nr. 29/2011, aceleași fapte constituie contravenții și sunt sancționate (potrivit art. I pct. 89 din ordonanță) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul nedepunerii la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Codul fiscal și cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul depunerii de declarații recapitulative incorecte ori incomplete.

În ceea ce privește cuantumul amenzii, Curtea observă că amenda de 2% rezultată prin aplicarea acestui procent la suma totală a achizițiilor/livrărilor intracomunitare de bunuri nedecarate sau, după caz, din diferențele nedecarate rezultate ca urmare a declarațiilor incorecte ori incomplete poate varia de la caz la caz, putând fi mai mare sau mai mică decât noul cuantum al amenzii prevăzut de noua dispoziție legală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Delphi Packard România” — S.R.L. din Sănnicolau Mare în Dosarul nr. 1.812/295/2011 al Judecătorei Sănnicolau Mare și constată că dispozițiile art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătorei Sănnicolau Mare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Totodată, din punctul de vedere al aplicării în timp a normei contravenționale, Curtea distinge 3 ipoteze:

— fapta a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noii legi (Ordonanța Guvernului nr. 29/2011);

— fapta a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noii legi (Ordonanța Guvernului nr. 29/2011), dar constatată după această dată;

— fapta a fost săvârșită și constatată înainte de data intrării în vigoare a noii legi (Ordonanța Guvernului nr. 29/2011), dar sancțiunea nu a fost executată.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că textul criticat exclude competența instanței de judecată în stabilirea și aplicarea reglementării contravenționale mai favorabile, pe de o parte, pentru sancționarea faptelor în legătură cu serviciile intracomunitare constatate după data intrării în vigoare a ordonanței, dar săvârșite înainte de această dată, sau pentru faptele săvârșite și constatate înainte de această dată, dar a căror sancțiune nu a fost executată, și, pe de altă parte, pentru sancționarea faptelor în legătură cu alte servicii decât cele intracomunitare săvârșite și constatate înainte de data intrării în vigoare a ordonanței, dar a căror sancțiune nu a fost executată.

De asemenea, Curtea constată că prin dispozițiile de lege criticate se creează discriminări între persoanele care au săvârșit contravenții și se găsesc în aceeași situație, ceea ce este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Diferențierea de tratament juridic în cadrul aceleiași categorii de subiecte de drept este permisă numai dacă se justifică prin rațiuni obiective și rezonabile, în cazul de față, însă, persoane aflate obiectiv în aceeași situație juridică beneficiază de tratament juridic diferit, în funcție de anumite condiții subiective și aleatorii, ceea ce contrazice exigențele principiului constituțional al egalității în drepturi.

Așa fiind, Curtea constată că dispozițiile art. II alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu